Ὁ Τσαουσέσκου προτείνει διάσκεψη τῶν εὐρωπαϊκῶν Κ.Κ.

ΓΙΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ ('Ιδ. Ὑπ.). Ὁ Τσαουσέσκου ἔκανε μιὰ ἀπρόσμενη πρόταση: μιλώντας, στὶς 3 Αὐγούστου, στὰ στελέχη τοῦ κόμματος, στὸ Βουκουρέστι, ὁ γενικὸς γραμματέας τοῦ ρουμανικοῦ ΚΚ δήλωσε ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν διοργάνωση, «σὲ βάση πλήρους ἰσότητας», μιᾶς νέας διάσκεψης τῶν εὐρωπαϊκῶν Κομμουνιστικῶν καὶ Ἐργατικῶν κομμάτων.

Ἡ πρόταση αὐτὴ ἀξίζει μεγάλη προσοχὴ καθὼς γίνεται μετὰ τὶς συναντήσεις ποὺ εἶχε ὁ Ρουμάνας ἡγέτης μ' ἕναν ἀριθμὸ Δυτικῶν κομμουνιστικῶν προσωπικοτήτων (Λόνγκο, Μαρσαί καὶ Καρίγιο εἰδικότερα) καὶ καθὼς ἑτοιμάζεται νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸν Μπρέζνιεφ στὴν Κριμαία καὶ μὲ τὸν Χούα Κοῦο Φένγκ στὸ Βουκουρέστι. Τὸ ἰταλικό, γαλλικὸ καὶ ἰσπανικὸ ΚΚ ἦταν μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἐκδήλωσαν τὴ μεγαλύτερη ἐπιφύλαξη, πρὶν δύο χρόνια, σχετικὰ μὲ τὴν διάσκεψη τοῦ Βερολίνου. Ὁ Μαρσαὶ μάλιστα δήλωσε ὅτι κατὰ τὴν γνώμη του ἡ συνάθροιση αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ τελευταία.

Ἡ ἰδέα τοῦ Τσαουσέσκου ὀφείλεται σὲ προσωπικὴ πρωτοβουλία γιὰ τὴν ὁποία δὲν ἐνημέρωσε τοὺς πρόσφατους συνομιλητὲς του. Ἢ μήπως πρόκειται γιὰ μιὰ συνδυασμένη δράση, μὲ τοὺς τελευταίους, ὅμως στὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωση ποιὸ θὰ ἦταν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν λεγόμενων εὐρωκομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ κείνων πού, ὅπως τὸ ρουμανικὸ ΚΚ, ἐμμένουν στὴν ἀνεξαρτησία τους γιὰ μιὰ νέα ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων σὲ ἀνώτατο ἐπίπεδο μὲ τοὺς Σοβιετικοὺς καὶ τοὺς συμμάχους τους;

Τὸ θέμα, ὅμως διευκρίνισε ὁ Τσαουσέσκου, δὲν ἔχει «ἄμεση» ἐπικαιρότητα. Ὅμως ἀφοῦ ἔνοιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ ρίξει τὴν ἰδέα μιᾶς παγκόσμιας διάσκεψη, θὰ πρέπει νὰ ἔχει τοὺς λόγους του. Ἡ πρότασή του ἐπιτρέπει νὰ σκεφτοῦμε ὅτι ἀνησυχεῖ γιὰ τὴν ἔλλειψη συσπείρωσης τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων μπρὸς στὴν ἐξέλιξη τῆς διεθνοῦς κατάστασης καὶ τῆς διαδικασίας κατακερματισμοῦ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου.

Σὲ ἀντίθεση μὲ ἄλλους Ἀνατολικοὺς ἡγέτες, ὁ Τσαουσέσκου ἀπέφυγε στὴν ἔκθεση τῆς παγκόσμιας κατάστασης ποὺ ἔκανε, νὰ παρουσιάσει σκοτεινὰ τὰ πράγματα. Ἀπόφυγε νὰ μιλήσει γιὰ μιὰ ἐπιστροφὴ στὸν «ψυχρὸ πόλεμο» ἤ, καλύτερα, στὸν «δροσερὸ πόλεμο». Ὑπογράμμισε ὡστόσο ὅτι γίνεται «κάποια ἐντατικοποίηση τῶν τάσεων γιὰ τὴν ἀνακατανομὴ τῶν ζωνῶν ἐπιρροῆς», ποὺ συνοδεύεται, ἀπὸ μέρους ὁρισμένων κρατῶν, ἀπὸ μιὰ τάση προσφυγῆς στὴν βία καὶ στὶς πιέσεις γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν κυριαρχία τους. Σ' ἕνα φόντο χρηματιστηριακῆς καὶ οἰκονομικῆς κρίσης, ἡ ὕφεση κυριαρχεῖ. Ἔτσι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθεῖ σημαντικὰ ὑπόψη ἡ ἐπόμενη σύγκληση τῆς διάσκεψης γιὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ ἀσφάλεια, ποὺ ὁρίστηκε νὰ γίνει τὸ 1980 στὴ Μαδρίτη. Χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνησυχιῶν του εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἡγέτης τοῦ ρουμανικοῦ κράτους ἀναφέρθηκε, πρᾶγμα ποὺ δὲν συνηθίζει, στὸ θέμα τῶν διαπραγματεύσεων τῆς Βιέννης γιὰ τὴ μείωση τῶν δυνάμεων στὴν Εὐρώπη καὶ ὅτι κάλεσε τοὺς συμμετέχοντες σ' αὐτὲς νὰ καταλήξουν σὲ κάποια συμφωνία. Ἐνδιαφέρουσα ἐπίσης εἶναι ἡ πρότασή του νὰ γίνει μιὰ συνεργασία μεταξὺ τῶν παραδουναβίων χωρῶν.

Νέα προβλήματα ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ ξεκαθαρίσουν ὑπάρχουν μέσα στὸ κομμουνιστικὸ κίνημα. Οἱ διαφορὲς ἢ οἱ συγκρούσεις μεταξὺ τῆς ΕΣΣΔ καὶ τῆς Κίνας, τοῦ Βιετνὰμ καὶ τῆς Καμποδίας, τῆς Κίνας καὶ τοῦ Βιετνὰμ, τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Κίνας, δὲν μποροῦν παρὰ νὰ δυσκολεύουν, ὑποστήριξε ὁ Τσαουσέσκου, τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν. «Οἱ ἀρχὲς τοῦ σοσιαλισμοῦ, πρόσθεσε, δὲν ἔχουν ἐφαρμοσθεῖ στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν κρατῶν ποὺ οἰκοδομοῦν τὴν νέα κοινωνικὴ τάξη». Τὰ θέματα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ συζητηθοῦν.

Οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Δυτικῶν κομμάτων καὶ τῶν Κ.Κ., ποὺ κατέχουν τὴν ἐξουσία στὴν Εὐρώπη, ἀξίζουν καὶ αὐτὲς ἐπίσης κάποιας ἐξέτασης, ὅπως πιστεύει ὁ Τσαουσέσκου. Μὲ ἐκπληκτικὴ αὐστηρότητα ὁ Ρουμάνος ἡγέτης ἀναγνώρισε ὅτι ὑπῆρχε στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες, «μιὰ σειρὰ ἀρνητικῶν φαινομένων» στὴν κοινωνική — οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, εἰδικότερα «ἐλλείψεις» στὸν τομέα τῆς κατανάλωσης. «Εἶναι ἐμφανές, ὅτι ἡ κατάσταση δὲν εἶναι ἰδανική», εἶπε ὁ Ρουμάνος πρόεδρος. Ὅμως, δὲν εἶναι δύσκολο, πρόσθεσε, νὰ γίνουν ἀποδεκτὲς οἱ θέσεις ὁρισμένων κομμάτων, στὶς ἐπίσημες διακηρύξεις, κατὰ ὁρισμένων πράξεων ἢ γεγονότων ποὺ συμβαίνουν στὰ κομμουνιστικὰ κράτη. Ἡ ἔμμεση αὐτὴ ἀναφορὰ στὶς κριτικὲς τῶν διαφόρων Δυτικῶν κομμάτων ποὺ ἀναφέρονται στὴν καταπίεση ποὺ ἀσκεῖται στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη διερμηνεύουν μιὰ κάποια ὀργὴ ποὺ ὁ Τσαουσέσκου συμμερίζεται μὲ τοὺς Σοβιετικοὺς ἡγέτες. Ἐπίσης, ὁ ἡγέτης τοῦ ρουμανικοῦ Κ.Κ. συμφώνησε ὅτι πρέπει νὰ εὐρύνουν οἱ ἐπαφὲς ποὺ ἔγιναν στὴ Δύση, σχετικὰ μὲ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς ἀναφορᾶς στὸν μαρξισμὸ — λενινισμό.

Δύο χρόνια μετὰ τὴν διάσκεψη τοῦ Βερολίνου, ὁ Τσαουσέσκου εἶναι ὁ πρῶτος κομμουνιστὴς ἡγέτης ποὺ ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ συνάθροιση αὐτὴ δὲν καθόρισε βιώσιμες ἀρχὲς ποὺ θὰ ἐπιδροῦσαν μεταξὺ τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων. Τὸ μόνο ποὺ μένει νὰ δοῦμε, εἶναι ἂν θὰ γίνει μιὰ νέα διάσκεψη.

Οἱ χοντροὶ στὴν Ἰαπωνία διεκδικοῦν δικαιώματα

Ἔχουν Σύνδεσμο

ΤΟΚΙΟ. Οἱ Ἰάπωνες, ὅπως οἱ κάτοικοι τῶν πλείστων ἀνεπτυγμένων χωρῶν, παίρνουν βάρος. Διὰ νὰ τοὺς παρηγορήση, εἰς εὐσαρκος συγγραφεὺς τραγουδιῶν, ἵδρυσε τὸν «Μέγαν Ἰαπωνικὸν Σύνδεσμον Εὐσάρκων» τοῦ ὁποίου ἡ φιλοσοφία εἶναι ὅτι «τὸ πάχος εἶναι ὡραῖον».

Ὁ σύνδεσμος ὁ ὁποῖος ἔχει ἤδη 500 μέλη, συνεκάλεσε δὲ τὴν πρώτην του συνέλευσιν τὸν Ἰανουάριον, ὡργάνωσε μίαν ἔκθεσιν μόδας διὰ παχεῖς, ἔχει δὲ προγραμματίσει διὰ τὸ Φθινόπωρον μίαν ἀθλητικὴν συγκέντρωσιν παχυσάρκων. Τὸν Φεβρουάριον, ὡρισμένα μέλη τῆς ὁμάδος θὰ κάμουν ἀεροπορικῶς μίαν περιοδείαν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Εἰς τὰ ἀεροπλάνα αὐτά, ὁ κάθε ἐπιβάτης θὰ ἔχῃ δυὸ καθίσματα. Τὸ βαρύτερον τῶν μελῶν ἔχει βάρος 199 κιλῶν.

«Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τὸ πάχος θεωρεῖται κακὸν πρᾶγμα» λέγει ὁ Ἀσεῖ Κομπογιάσι, ὁ ἱδρυτὴς τοῦ συνδέσμου. «Οἱ ἰατροὶ λέγουν ὅτι τὸ πάχος εἶναι κακὸν διὰ τὴν ὑγείαν. Ἡ πίεσις τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν εἰς τοὺς παχεῖς εἶναι τόσον μεγάλη ὥστε συχνὰ προσβάλλονται ἀπὸ ψυχικὸν ἄγχος καὶ νευρικὰς καταπτώσεις. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι, εἴτε εἶναι παχεῖς εἴτε ἀδύνατοι, πρέπει νὰ ζοῦν εὐτυχῆ καὶ χαρούμενην ζωήν».

Ὁ Κομπαγιάσι, εἷς ἐπιτυχὴς συνθέτης λαϊκῶν καὶ διαφημιστικῶν τραγουδιῶν, ἔχει βάρος 149 κιλῶν. Λέγει ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὸν ὤθησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἱδρύσῃ τὸν σύλλογον ἦτο ὁ θάνατος, πέρυσι, τοῦ τραγουδιστοῦ τοῦ ρόκ ἐντ ρόλλ, Ἔλβις Πρίσλεϋ. «Ὁ Πρίσλεϋ, ἐστενοχωρεῖτο διότι ἦτο παχύς, οὕτω δὲ, ἀρρώστησε» λέγει.

Ὁ Κομπαγιάσι λέγει ὅτι ἡ ἐσφαλμένη αὐτὴ νοοτροπία ἔχει ἔλθει ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ὅπου οἱ παχεῖς εἶναι περισσότεροι παρὰ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

ΙΔΕΩΔΕΣ ΚΑΛΛΟΥΣ

«Τὸν παλαιὸν καιρόν, εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, οἱ παχεῖς ἐθεωροῦντο ὡραιότεροι ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ Καμπουκι (τὸ παραδοσιακὸν Ἰαπωνικὸν δρᾶμα), ὁ πρωταγωνιστὴς ἦτο παχὺς ὅλοι δὲ οἱ καλοὶ ἥρωες ἦσαν παχεῖς ὅπως οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαί» λέγει.

Προσθέτει ὅτι καὶ οἱ καλοὶ ἡγέται καὶ πολιτικοί, ὅπως ὁ Τσῶρτσιλλ καὶ ὁ Μάο — Τσὲ — Τούνγκ, ἦσαν παχεῖς, ἐνῶ οἱ κακοὶ ἡγέται, ὅπως ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Τόγιο ἦσαν ἀδύνατοι.

Εἰς τὰς μηνιαίας συγκεντρώσεις τοῦ Συνδέσμου, εἰς τὰ μέλη συνιστᾶται νὰ εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὸ πάχος των. Ἐπίσης συζητοῦν τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν οἱ παχεῖς, ὅπως τὴν ἔλλειψιν ὡραίων ἐτοίμων ἐνδυμάτων.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Σύνδεσμος προτίθεται νὰ διεξαγάγῃ μιὰν ἐκστρατείαν διὰ νὰ πεισθοῦν οἱ σχεδιασταὶ καὶ οἱ κατασκευασταὶ ἐτοίμων ἐνδυμάτων νὰ κατασκευάζουν μοντέρνα ἐνδύματα εἰς μεγάλην ποικιλίαν χρωμάτων καὶ σχεδίων καὶ διὰ τοὺς παχεῖς ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Ἤδη, δημιουργεῖται εἰς ἓν μέγα κατάστημα ποικίλων εἰδῶν τοῦ Τόκιο, ἓν εἰδικὸν τμῆμα διὰ παχεῖς.

«Εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ὑπάρχουν καταστήματα διὰ παχεῖς, ὄχι ὅμως, καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν», λέγει ὁ Κομπαγιάσι.

Τὸ πάχος, ἰδίως εἰς τὰς μεσήλικας γυναῖκας ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται πρόβλημα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, λέγει ἓν ἀνώτατον στέλεχος τοῦ ὑπουργείου Προνοίας. Τὰ 30% τῶν γυναικῶν ἡλικίας 40 καὶ 50 ἐτῶν εἶναι παχεῖαι, ἐνῶ τὸ ποσοστὸν τῶν παχειῶν γυναικῶν ἡλικίας 30—40 ἐτῶν ἀνῆλθεν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1972—76 ἀπὸ 13 εἰς 22 περίπου τοῖς ἑκατόν, ἐνῶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἡλικίας 30, 40 καὶ 50—60 ἐτῶν τὰ 16—19 τοῖς ἑκατὸν εἶναι παχεῖς.

ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Ἐν μέρει τουλάχιστον, ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παχυσάρκων εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὀφείλεται εἰς τὴν γενικὴν εὐμάρειαν καὶ εἰς τὰς ἀλλαγὰς αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐπέλθει εἰς τὴν δυτικοποίησιν τῆς διαίτης, μὲ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὴν τοῦ βοείου κρέατος, τῶν ἀμερικανικῶν ἡμιετοίμων φαγητῶν καὶ τῶν γλυκισμάτων.

Ἀλλ' ὁ Κομπαγιάσι ἐπιμένει ὅτι οἱ ἰατροὶ οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι, στατιστικῶς οἱ ἰσχνοὶ ἄνθρωποι εἶναι μακροβιότεροι, σφάλλονται.

Διὰ τοὺς μανιώδεις τῆς διαίτης ἀπισχνάσεως, ὁ Κομπαγιάσι λέγει:

«Δὲν λέγω εἰς κανένα ὅτι πρέπει νὰ ἀδυνατίσῃ. Οὔτε προτρέπω κανένα νὰ μείνει παχύς. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἐπιθυμῇ κανεὶς νὰ εἶναι παχὺς ἢ ἀδύνατος. Ὁ σύνδεσμός μας εἶναι εἰς σύνδεσμος μὲ χιοῦμορ».

Ἐρωτηθεὶς ἄν, ἐφ' ὅσον αὐτὸς εἶναι παχύς, ἀγαπᾶ τὰς παχείας γυναῖκας, ἀπήντησε:

«Ὤ, ὄχι! Ἡ ἰδική μου σύζυγος εἶναι λεπτή....».

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας —Παρασιτολογίας
Δρ Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 —Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα: 222-600, οἰκίας 222-922

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ

Ἡ φιλανθρωπία δὲν ἐκτιμᾶται πιὰ

Μόνο ἡ κρατικὴ μέριμνα διασώζει τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν ἀνθρώπων

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΧΕΡΛΑΝΤ ΤΡΙΜΠΙΟΥΝ»

ΠΡΙΝ λίγα χρόνια καὶ στὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὁ βασιλιᾶς Γουσταῦος Ἀδόλφος ὁ 6ος ἀποφάσισε νὰ κάνει μιὰ τελευταία δωρεὰ ἀπὸ τὰ θησαυροφυλάκιά του πρὸς τὸν σουηδικὸ λαό. Συγκεκριμένα ὁ γερο - βασιλιᾶς ἤθελε νὰ προσφέρει ἕνα σημαντικὸ ποσὸ ποὺ ἔφθανε τὶς ἀρκετὲς ἑκατοντάδες χιλιάδες δολλάρια σὲ ἕνα Ἐθνικὸ Ἵδρυμα γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν ἀναπήρων πολιτῶν τῆς χώρας του.

Ὅμως ἡ προσφορὰ αὐτὴ δὲν ἔγινε ἀποδεκτή. Ἀντίθετα μάλιστα τὸ Ἵδρυμα ποὺ σκόπευε νὰ ἐνισχύσει οἰκονομικὰ ὁ βασιλιᾶς ἐπιτέθηκε ἐναντίον του γιατὶ προσπάθησε σὰν ἄτομο νὰ ἱκανοποιήσει οἰκονομικὲς ἀνάγκες ποὺ στὴν σύγχρονη Σουηδία θεωροῦνται καΰήκον τῆς κυβερνήσεως.

Μὲ αὐξανόμενο ρυθμὸ σὲ ὁλόκληρη τὴν δυτικὴ Εὐρώπη ἡ φιλανθρωπία ἔχει ἀρχίσει ἤδη ἀπὸ πολὺ καιρὸ νὰ θεωρεῖται κάθε ἄλλο παρὰ ἀξιέπαινη πρωτοβουλία. Ἡ Ἀριστερὰ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ φιλανθρωπία καθυστερεῖ τὴν ἐπέκταση τοῦ κυβερνητικοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς παροχῆς κρατικῆς βοήθειας σὲ σημαντικοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς καὶ ἀκόμη ὅτι προκαλεῖ εὐνοϊκὴ ἀντίδραση τοῦ λαοῦ ἀπέναντι στοὺς πλουσίους.

Ὅμως ἀκόμη καὶ οἱ μετριοπαθεῖς Εὐρωπαῖοι πολιτικοὶ ἐκφράζουν τὴν ἀποδοκιμασία τους γιὰ τὸν ἐλιτισμὸ ποὺ ἐμπεριέχει κάθε πράξη φιλανθρωπίας καὶ ἀκόμα ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ ἱδρύματα ποὺ δέχονται τὶς δωρεὲς ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ξοδέψουν ἢ νὰ ἐλέγξουν τὴν τύχη σημαντικῶν κεφαλαίων ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος καὶ χωρὶς τὴν ἀξιοπιστία τῶν κυβερνητικῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν.

Σὲ ἐπίπεδο ἀριθμῶν παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ φιλανθρωπικὲς ὀργανώσεις στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη παρουσιάζονται ἐξαιρετικὰ πολυάριθμες. Συγκεκριμένα ὑπάρχουν 120.000 στὴν Βρεταννία, 32.000 στὴν Ὁλλανδία, 19.500 στὴν Ἑλβετία, 15.000 στὴν Σουηδία καὶ 4.000 στὴν Δυτικὴ Γερμανία. Ὅμως οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις αὐτὲς εἶναι μικρὲς καὶ ὑφίστανται μόνο κατ' ὄνομα. Λιγότερες ἀπὸ 5% ἐξακολουθοῦν νὰ κάνουν σημαντικὲς δωρεές. Ἐξ ἄλλου, τὸ εὐρύτατα δεδομένο αἴσθημα ὅτι ἡ φιλανθρωπία ἀποτελεῖ τελικὰ εὐθύνη τῆς κυβερνήσεως, ἀνάγκασε χιλιάδες μικρὲς φιλανθρωπικὲς ὀργανώσεις νὰ φθάσουν σὲ ἕνα σημεῖο ὅπου ἐξαρτῶνται πιὰ ὁλοένα καὶ περισσότερο ἀπὸ εἰσφορὲς ποὺ προέρχονται ἀπὸ κρατικὲς καὶ τοπικὲς ἀρχές.

Ἡ ἄρνηση τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν κυβερνήσεων νὰ παράσχουν φορολογικὲς ἀπαλλαγὲς γιὰ μεγάλες δωρεὲς ἀπὸ ἄτομα ἐλάττωσε σημαντικὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν φιλανθρώπων — πολυεκατομμυριούχων ὅπως ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ἀποκτήσει μεγάλη φήμη πρὶν ἀπὸ τὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ὅμως ἀκόμοι καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς πλουσίους ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ κάνουν δωρεὲς συχνὰ διαπιστώνουν ὅτι ἡ δημοσιότητα ποὺ περιβάλλει τὶς δωρεές τους μπορεῖ τελικὰ νὰ στραφεῖ ἐναντίον τους.

Τὸν πειρασμένο Μάρτιο, γιὰ παράδειγμα, ὁ Μαρσὲλ Ντασσώ, ὁ ἰδιοκτήτης διομηχανίας ἀεροπλάνων καὶ γνωστὸς σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ πλούσιους ἀνθρώπους στὴ Γαλλία, ἀποφάσισε νὰ χορηγήσει τὸ ποσὸ ποὺ χρειαζόταν γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς κλεστοῦ κολυμβητηρίου στὴν ἐκλογική του περιφέρεια, τὸ Μπωβαί, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔχει ἐκλεγεῖ μέλος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως μὲ τὸ κόμμα τῶν Γκωλλιστῶν.

Ὁ δήμαρχος ὡστόσο τῆς πόλεως Βάλτερ Ἀμσαλέμ, ποὺ εἶναι σοσιαλιστὴς κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐγκαινίων τοῦ κολυμβητηρίου ἦταν ἀρκετὰ ἐπιθετικὸς παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαινίων παρίστατο καὶ ὁ 86χρονος Ντασσώ.

«Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ θέτουμε τοὺς ἑαυτούς μας κάτω ἀπὸ τὴν προστασία μερικῶν ἀτόμων καὶ νὰ ἐξαρτᾶμε τὴν μοῖρα μας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς πλούσιους γιὰ μᾶς ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Δημοκρατίας» εἶπε ὁ δήμαρχος.

«Θὰ προτιμούσαμε τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ εἶχαν διατεθεῖ ἀπὸ τὸ κράτος, νὰ ἦταν δηλαδὴ ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν ὅλης τῆς κοινωνίας. Ἐπιθυμοῦμε νὰ δοῦμε τὶς ἐνέργειες φιλανθρωπίας νὰ ἐλαττώνονται γιατὶ οἱ ἐνέργειες αὐτὲς συνεπάγονται τὸν ὑποβιβασμὸ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνονται».

Εἶναι ὡστόσο πολὺ ἀμφίβολο ἂν ὁ κ. Ντασσὼ ἄκουσε κὰν αὐτὰ τὰ λόγια. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἦταν ἀπασχολημένος σὲ μιὰ ἀνταλλαγὴ ἀντεγκλήσεων μὲ ὁρισμένους κομμουνιστὲς δημοτικοὺς συμβούλους, οἱ ὁποῖοι ἐπιτίθενται ἐναντίον του μὲ φράσεις προσβλητικὲς ἀπὸ τὴν ἀπέναντι πλευρὰ τοῦ κολυμβητηρίου. «Οἱ ἐργάτες μου εἶναι οἱ πιὸ καλοπληρωμένοι σὲ ὁλόκληρη τὴν Γαλλία», κραύγαζε ὁ Ντασσώ. «Κι' ἐγὼ ἐπίσης εἴμουν κάποτε φτωχὸς πρὶν γνωρίσω τὴν ἐπιτυχία».

Σὲ ἠπιότερο τόνο, ὄχι ὅμως καὶ μὲ μικρότερη δημοσιότητα, ἐξελίχθηκε ἡ διαμάχη ποὺ ξέσπασε σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεση Πιὲρ Κερλαίν. Ὁ 72χρονος διομήχανος ἀρωμάτων, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ προβεῖ στὴ δωρεὰ μιᾶς περιοχῆς μὲ λίμνες καὶ δάση 10.000 ἑκταρίων, ἡ ὁποία θὰ χρησιμοποιοῦνταν σὰν τόπος γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς φυσικῆς ζωῆς. Τελικά, ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἔγινε ἀποδεκτὴ μετὰ ἀπὸ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν γαλλικὴ κυβέρνηση ποὺ κράτησαν τέσσερα χρόνια.

Ποτὲ κανεὶς δὲν ἀμφισβήτησε τὴν ἀγάπη του γιὰ τὴν φύση. Ἦταν κάποτε πρόεδρος τῆς Παγκόσμιας Ὀργάνωσης Προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Οἱ κυβερνητικοὶ ὡστόσο γραφειοκράτες ἀπ' ὅ,τι ἔγινε γνωστό, καθυστέρησαν τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσφορᾶς αὐτῆς, φοβούμενοι ὅτι θὰ δημιουργοῦσε μεγάλη δημοσιότητα γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Γκερλαὶν ἢ θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέσει ψιθύρους ὅτι σὰν ἀντάλλαγμα τοῦ χορηγήθηκε φορολογικὴ ἀπαλλαγή. Ἐν τῷ μετα ξύ, οἱ δήμαρχοι τῶν πόλεων, ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὴν περιοχὴ ποὺ χάρισε ὁ μεγαλοβιομήχανος, ὑποστήριζαν ὅτι ἡ κυβέρνηση θὰ ἔπρεπε στοὺς ὅρους τῆς ἀποδοχῆς τῆς προσφορᾶς νὰ περιλάβει καὶ τὴν δυνατότητα γιὰ μελλοντικὴ χρησιμοποίηση μέρους τῆς περιοχῆς γιὰ τὴν κατασκευὴ οἰκισμῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Γιατὶ στὰ "γυμνὰ" προβάλλεται μόνον τὸ γυναικεῖο σῶμα;

ΘΕΩΡΙΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. Ὁ εἰδικὸς στὴν κοινωνικὴ ψυχολογία τοῦ πολιτισμοῦ, καθηγητὴς Ἔρνεστ Μπόρνεμαν, ἐρευνᾶ σὲ μελέτη του, τῆς ὁποίας τὰ πορίσματα δημοσιεύουμε, τὸ φαινόμενο τῆς κοινωνικῆς ἐπίδειξης τοῦ γυναικείου σώματος, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν κατασταλτικὴ ἀπόκρυψη τοῦ ἀντρικοῦ.

Ὁ Μπόρνεμαν πιστεύει, ὅτι ἡ κατεστημένη αἰσθητικὴ ποὺ προβάλλει τὸ γυναικεῖο γυμνό, στὴν πραγματικότητα ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὴ σεξουαλικότητα, ποὺ ἀντιλαμβάνεται τὸ γυναικεῖο κορμὶ σὰν ἀντικείμενο. Ὅμως στὴν πραγματικότητα, ὑπάρχει πρότυπο καὶ γιὰ τὸ ἀντρικὸ σῶμα.

Ἡ ἱστορία τῆς πατριαρχίας στὴν Εὐρώπη, ποὺ ὑποβίβασε τὴ γυναίκα, ἴσως ὅσο πουθενὰ ἀλλοῦ στὸν κόσμο κατὰ παράδοξο τρόπο, εἶναι καὶ ἡ ἱστορία τῆς θεοποίησης τοῦ γυναικείου σώματος. Ζωγράφοι, γλύπτες, διαφημιστὲς καὶ φωτογράφοι, ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ γυναικεῖο σῶμα, εἶναι πιὸ ὄμορφο, πιὸ γλυκό, μαλακὸ καὶ στρογγυλεμένο. Γιατὶ ὅμως τὸ μαλακό, νὰ εἶναι ὀμορφότερο ἀπὸ τὸ σκληρὸ ἀπὸ τὸ γωνιῶδες, καὶ τὸ γλυκὸ ἀπὸ τὸ μυῶδες. Εἶναι ὡραιότερο, ἐπειδὴ τὸ βρίσκει ὁ ἄντρας ὡραιότερο.

Πρόσφατα, μιὰ ὁμάδα ἀπὸ 10 φεμινίστριες κατήγγειλε τὸ περιοδικὸ «Στέρν» ἐπειδὴ μὲ τὰ ἐξώφυλλά του, ποὺ δείχνουν γυμνὲς γυναῖκες σὲ προκλητικὲς στάσεις προωθεῖ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς γυναίκας σὰν σεξουαλικὸ ἀντικείμενο. Ὅμως ἐδῶ μπαίνει ἕνα βασικὸ ἐρώτημα. Ἐνῶ οἱ Μάρξ καὶ Ἔνγκελς ἀνέλυσαν τὸ φαινόμενο τῆς μετατροπῆς τοῦ ὑποκειμένου σὲ ἀντικείμενο, σὰν μιὰ διαδικασία ποὺ δημιουργεῖ ἐξουσιαστὲς καὶ ἐξουσιαζόμενους, καὶ ποὺ ἀποξενώνει τοὺς ἀνθρώπους μέσα στὶς προσωπικές τους σχέσεις, ὁ Φρόϋντ ἀργότερα, ἔφερε μιὰ καινούργια ἑρμηνεία. Τὴν ἑρμηνεία τοῦ «ἀντικειμένου», σὰν τὸν ἄνθρωπο στὸν ὁποῖο χαρίζουμε τὸν πόθο μας, τὴν προσοχή καὶ τὴν ἀγάπη μας.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ

Ἑκατομμύρια ἀντρῶν, σήμερα ἐπιθυμοῦν ὅσο τίποτα ἄλλο στὸν κόσμο, νὰ ἀντιμετωπιστοῦν ἀπὸ μιὰ γυναίκα σὰν «σεξουαλικὰ ἀντικείμενα». Καὶ ἴσως πιστεύουν ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι πολὺ περισσότερο ἐρωτικό, παρὰ προσβλητικό.

Ὁπωσδήποτε γίνεται προσβλητικό, ὅταν ὁ πόθος γιὰ ἕναν ἄνθρωπο σημαίνει καὶ τὴν ἐπιθυμία γιὰ ἔλεγχο καὶ κτητικότητα. Ἴσως, λοιπὸν οἱ φεμινίστριες θὰ ἔπρεπε νὰ πάρουν ὑπόψη τους καὶ αὐτὴ τὴν πλευρὰ καὶ νὰ ἀναρωτηθοῦν, γιατὶ δὲν προβάλλεται καὶ τὸ ἀντρικὸ σῶμα.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ ὅτι σὲ παλιὲς μητριαρχικὲς κοινωνίες, ὑπάρχουν σημάδια ὅτι λατρευόταν καὶ τὸ ἀντρικὸ σῶμα. Ὅπως φαλλικὲς παραστάσεις ποὺ ἔχουν μείνει ἀπὸ τὸν πολιτισμὸ τῶν Ἰνδοδραβίδων, ποὺ ἦταν μιὰ κοιν